

003. Ver weg en dichtbij: de cirkel rond

1. De ref – verkorting van referee – gelastte de voetbalmatch tussen Absurdistan en Verweggistan niet af. De rechtsback probeerde de linkermiddenvelder te besjoechelen en te vernachelen. Maar noch het een, noch het ander reüsseerde. En passant nam hij ook het dijbeen en de ellepijp van gelaedeerde mee. De scheidsverloochende zijn goede reputatie en kende volkomen ten onrechte een penalty toe aan de Verweggistanen, waardoor hun eerdere eclatante successtory's afbrijnden als stoom uit een stoomketel. De arbiter bezondigde zich overduidelijk aan machtsmisbruik, abus de pouvoir of détournement de pouvoir.

2. Het boeddhisme is een van de wereldgodsdiensten. Veel paladijnen en acolieten ervan leven in Zuid-Zuidoost-Azië. Op piazza's ziet men monniken een Boeddhabeeld vereren. Zij verrichten een fetisdienst, willen bodhisattva worden en ten langen leste in het nirwana belanden. Ook in het door lamaïsme beheerste Tibet word je stoepa's gewaar. Karma en kennis van de tantra bepalen via de samsara – de lifestyle – de kringloop naar een volgende, gepredestineerde cyclus van leven en dood. Yin en yang hebben daar net zomin als het zenboeddhisme, de jak of een raspoetin enige invloed op.

3. Dichter bij huis vindt je alter ego in de polder Lelystatters die gaan statten, winkelskijken dus, in Amsterdam. Op het Leidseplein – net zo'n monopolystraat als de Brink in Ons Dorp – kunnen ze tekeergaan als een anonymus in de anonimiteit. Op de Dam treffen ze Bhagwanaanhangers in oranjerode dienstkledij, zoiets als een stille tante agent, maar vaneigens niet in haar agentenuniformrokje. De laatste had het schorem, het gajes, het vullis, het rapaille bijna te pakken, toen uit de zijingang van een HEMA-winkel een echte middle-of-the-road he-man al sprintend en ijselijke kreten uitend, als een kritiekloze criticaster de achtervolging van haar plagieerde.

4. Bijna het dichtstbijzijnd is het eigen dorp, uiteindelijk ook het resultaat van de oerknal, de big bang. Sommigen van de bewoners zijn als water en vuur, maar de water-en-vuurnering van weleer is er niet meer; wel een stucwerker die op stukloon ook stukadoorswerk verricht. De plaatselijke harmonie – geen closeharmonygroep dus – trakteert het eigen volk regelmatig op een fluitconcert. Men weet dat wel te appreciëren, zelfs de jetskiester, die het ophanden zijnde examen voor fysiotherapeute vreesde als was het torschlusspanik. In de cd-winkel kocht zij meerdere compact discs met bijbehorende compactdiscspeler. Ten enenmale virtuoos was het, zoals de muziek klonk. De chef-dirigent die op de solo-elpee optrad als tambour-maître en tamboer-majoor kon ze wel op handen dragen. Ze werd zo geëmotioneerd, dat ze het wel in haar directoiretje kon doen.

5. Het meest dichtbij is wel het eigen ego. Wat je daarover bekokstooft hang je niet aan de grote klok en zet je niet op een billboard, een groot reclamebord en dus iets anders dan een bilbord, dat ankervoering is. Een anorectica zet haar anorexia nervosa niet in de kijkerd. Zo zet een helleveeg, die aan manische depressiviteit lijdt, niet in de etalage, hoe queues van gedachtespinsels zich queueën tot een onontwarbare brij van buitenissigheden, culminerend in absoluut niet te beteugelen idiotie, die echter somwijlen niet meer dan gewone voor-de-gek-houderij is, te haren voordele dan welteverstaan. Zij doet dat overigens alleen om haar eega te misleiden, zij het à contrecœur en à corps perdu, dus met tegenzin en halsoverkop. De misleide eega trapte erin en stuurde haar onverwijld op een gecombineerd vakantie-uitstapje naar Absurdistan en Verweggistan.

Rein Leentfaar